

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718201339
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7718201339.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Ladislava Čakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Platiť sa oplatiť s.r.o., so sídlom v Bratislave, Košická 56, IČO: 45 684 618, zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Michalská 14, IČO: 47 255 706 proti žalovanému P. X., O.. XX.XX.XXXX, V. P. Č.. XX, D. zaplataenie 2.417,45 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 19. septembra 2018 č.k. 11Csp/37/2018 - 121 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.330,54 €, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 135,58 € od 4.3.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 95,98 € od 1.4.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 100,97 € od 6.5.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 115,78 € od 4.6.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 95,98 € od 4.7.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 113,38 € od 5.8.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 672,87 € od 4.9.2014 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v časti o zaplataenie sumy 1.086,91 € a úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.086,91 € od 4.2.2015 do zaplataenia žalobu zamietol a priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v pomere 10,08 %.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal proti žalovanému zaplataenia sumy 2.417,45 € a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 135,58 € od 4.3.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 95,98 € od 1.4.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 100,97 € od 6.5.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 115,78 € od 4.6.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 95,98 € od 4.7.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 113,38 € od 5.8.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 672,87 € od 4.9.2014 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 1.086,91 € od 4.2.2015 do zaplataenia titulom dlhu so zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorú uzatvorili žalovaný a právny predchodca žalobcu Slovak Telecom, a.s., ktorý pohľadávku postúpil žalobcovi na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 27.8.2015 a Odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 3.9.2015, a to na pojednávaní dňa 19.9.2018 bez prítomnosti strán sporu (§ 180 CSP), keďže právny zástupca žalobcu sa z neúčasti na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil a žalovaný, ktorý sa nevyjadril ani k žalobe a jej prílohám, sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd zo zistenia, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, (ďalej len „ST“) a žalovaný uzatvorili dňa 2.12.2013 zmluvu o poskytovaní verejných služieb

a Dodatok zmluvy o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorého bolo poskytnutie SIM karty žalovanému č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a aktivácia programu B. J. volania, s dobou viazanosti 24 mesiacov, služieb a mobilného telefónu a zároveň uzavreli kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalovanému ST odpredal mobilný telefón zn. F. T. F. U. V. za kúpnu cenu 389 € na splátky s tým, že pre prípad porušenia záväzku viazanosti žalovaným s následkom prerušenie poskytovania služieb bola v Dodatku dojednaná zmluvná pokuta vo výške 497,91 € s klesajúcou výškou v závislosti od dĺžky plnenia zmluvy, ktorej právo na jej zaplatenie vznikne žalobcovi v prípade porušenia záväzku doby viazanosti, ktorá v tomto prípade bola dohodnutá na 24 mesiacov (bod 3. Dodatku). Ďalej súd zistil, že žalovaný uzavrel zmluvu o poskytovaní verejných služieb a Dodatok k nej, predmetom ktorého bolo poskytnutie SIM karty žalovanému a aktivácia programu B. J. volania, s dobou viazanosti 24 mesiacov, služieb a mobilného telefónu a zároveň uzavrel kúpnu zmluvu, na základe ktorej mu ST odpredal mobilný telefón zn. C. XC XXGb V. za kúpnu cenu 589 € na splátky s tým, že pre prípad porušenia záväzku viazanosti žalovaným s následkom prerušenia poskytovania služieb bola v Dodatku dojednaná zmluvná pokuta vo výške 589 € s klesajúcou výškou v závislosti od dĺžky plnenia zmluvy, ktorej právo na jej zaplatenie vznikne žalobcovi v prípade porušenia záväzku doby viazanosti, ktorá v tomto prípade bola dohodnutá na 24 mesiacov (bod 3. Dodatku). Súd zistil, že podľa bodu 2. Dodatku: „Účastník sa zaväzuje, že po dobu viazanosti špecifikovanú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku (ďalej len „doba viazanosti“) nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky : (i) zotrvá v zmluvnom vzťahu s Podnikom a bude vo vzťahu k SIM karte využívať Služby Podniku podľa Zmluvy v znení tohto Dodatku, teda nevykoná žiadny úkon, ktorý by viedol k ukončeniu Zmluvy, a (ii) bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované Služby (ďalej len „záväzok viazanosti“). Porušením záväzku viazanosti preto je: a) výpoveď Zmluvy Účastníkom, ak výpovedná lehota alebo iná osobitne dohodnutá lehota uplynie počas dojednanej doby viazanosti; b) žiadosť Účastníka o prenesenie telefónneho čísla uvedeného v tomto Dodatku k inému podniku poskytujúcemu služby elektronických komunikácií, ak v dôsledku tejto žiadosti dôjde k ukončeniu Zmluvy počas dojednanej doby viazanosti; c) nezaplatenie ceny za poskytnuté Služby Účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne Podniku právo na odstúpenie od Zmluvy; (ďalej len „porušenie záväzku viazanosti“). ZMLUVNÁ POKUTA: Podnik a Účastník sa dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne Podniku voči Účastníkovi právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej Podniku v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na benefity, ktoré Podnik poskytol Účastníkovi na základe tohto Dodatku. Benefity sa rozumie súčet všetkých zliav zo štandardných poplatkov za Služby (vrátane doplnkových) podľa Cenníka, ako aj zľava z ceny MT, ktorá predstavuje rozdiel medzi neakciovou a akciovou kúpnu cenou, ak bol Účastníkovi na základe tohto Dodatku MT poskytnutý. Benefity poskytnuté Účastníkovi na základe tohto Dodatku sú uvedené v bode 1. tohto Dodatku alebo v Cenníku. Základom pre výpočet zmluvnej pokuty za porušenie záväzku viazanosti je suma špecifikovaných v tabuľke č. 1, ktorá zohľadňuje Benefity poskytnuté Účastníkovi podľa tohto Dodatku (ďalej len „Základ pre výpočet“). Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bude vypočítaná podľa nižšie uvedeného vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo Základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do dňa ukončenia Zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti podľa písmena a) alebo b) predchádzajúceho bodu tohto Dodatku alebo do dňa prerušenia poskytovania Služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti podľa písmena c) predchádzajúceho bodu tohto Dodatku: Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty = Základ pre výpočet - (počet dní uplynutých z doby viazanosti/ celkový počet dní doby viazanosti * Základ pre výpočet) Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej na faktúre, ktorou je Účastníkovi vyúčtovaná. Uhradením zmluvnej pokuty zaniká dojednaný záväzok viazanosti, preto Účastník zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti zaplatí iba jedenkrát. Podnik je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením záväzku viazanosti, pre prípad ktorého bola dojednaná a vyúčtovaná zmluvná pokuta, len vo výške presahujúcej sumu vyúčtovanej zmluvnej pokuty.“ Zistil tiež, že ST postúpil na žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.8.2015, uzavretej medzi postupcom ST a žalobcom.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 43 ods. 1 až 4, § 43 ods. 12 a 13, § 44 ods. 1 až 6 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 54 ods. 1 až 3, § 409 ods. 1, § 488, § 517 ods. 1 veta prvá, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vychádzajúc zo zistenia, že ST žalovanému vyúčtoval cenu za mesačné poplatky, hlasovú spotrebu, nehlasovú spotrebu a iné poplatky a služby faktúrami takto: č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 3.3.2014, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 135,58 €, č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 31.3.2014, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 95,98 €, č. XXXXXXXXXXXX s dátumom do 5.5.2014, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia

pohľadávky predstavovala sumu 100,97 €, č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 3.6.2014, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 115,78 €, č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 3.7.2014, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 95,98 €, č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 4.8.2014, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 113,38 €, č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 3.9.2014, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 672,87 €, t.j. spolu 1.330,54 €, ktoré sumy žalovaný neuhradil, súd dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie poplatkov za poskytnuté služby je dôvodná a žalovaného zaviazal, aby žalobcovi zaplatil sumu 1.330,54 €, spolu s úrokmi z omeškania, lebo žalovaný sa nezaplatením jednotlivých pohľadávok riadne a včas sa dostal do omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr.

5. Konštatoval, že nárok žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 1.086,91 € žalobca uplatnil s tvrdením, že v Dodatku k zmluve o pripojení na zabezpečenie záväzku viazanosti bola medzi zmluvnými stranami dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy, pričom jej základ bol dojednaný vo výške 497,91 € a 589,- €, za každý deň plnenia zmluvy sa základ pomerne znižuje, pričom vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do ukončenia zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti alebo do dňa prerušenia poskytovania telekomunikačných služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti (Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty = Základ pre výpočet - /počet dní uplynutých z doby viazanosti/celkový počet dní doby viazanosti * Základ pre výpočet), že ustanovenia o zmluvnej pokute tvorili predtlač štandardného formulároveho, vopred pripraveného typového dodatku k zmluve, bez možnosti voľby jej prijatia alebo odmietnutia a po právnom posúdení podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uzavrel, že dohoda o zmluvnej pokute v bode 2 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá spĺňa formálne náležitosti, avšak dohoda nebola dojednaná individuálne, vzhľadom na charakter dojednania a jeho začlenenia v texte právneho úkonu - Dodatku zmluvy, a nakoľko žalobca nepreukázal opak v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, platí prezumpcia predpokladaná zákonom, že sa nejedná o individuálne dojednanú podmienku. Dôvodil, že ak žalobca tvrdil, že žalovaný mal možnosť voľby zobrať si mobilný telefón a s akým záväzkom, takáto domnelá voľba je len iluzórna a zároveň vytvárajúca „efekt bludiska ďalších záväzkov“. Z úsudku, že zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie (čl. 98), podľa ktorého v záujme naplnenia jedného zo základných práv Európskej únie politiky štátov je zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali, poukazom na viaceré súdne rozhodnutia (o.i. uznesenie Súdneho dvora Európskej Únie C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50, Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98, na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.2.2011 sp. zn. IV.ÚS 55/2011-19, Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/164/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/199/2017), súd prvej inštancie vyvodil, že dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná a žalobu v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol, lebo z neplatnej zmluvnej podmienky žalobcovi právo na plnenie nevzniklo.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný v časti sumy 1.330,54 € (55,04 %) a neúspešný v sume 1.086,91 € (44,96 %), priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10,08 % (55,04 % - 44,96 %) s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania podal včas odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie v jeho napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (t.j. odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP). Navrhol

zmeniť rozsudok v jeho napadnutej časti tak, že žalobe žalobcu vyhovie i v rozsahu požadovaného zaplatenia (priznania nároku na zaplatenie) sumy vo výške 1086,91 € a 9,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1086,91 € od 4.2.2015 do zaplatenia a žalobcovi tiež voči žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu (v druhom a treťom výroku) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalobca odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/210/01, na listinné dôkazy predložené v spore (Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávok zo dňa 12.2.2016, všeobecné povolenie č. 1/2011 na poskytovanie elektronických komunikačných sietí alebo elektronických komunikačných služieb, doklady č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX), zopakoval svoje tvrdenia v žalobe i vo svojom vyjadrení zo dňa 17.9.2018, najmä: a) že právny predchodca žalobcu je telekomunikačný operátor, ktorý ponúka jednotlivcom, domácnostiam a firemným zákazníkom produkty a služby pevnej i mobilnej siete, služby internetového pripojenia, možnosti sledovania televízie a iné služby, kedy právny predchodca žalobcu poskytuje služby i podľa zákona číslo 610/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, zákona o elektronických komunikáciách, b) že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov v spojení s ich dodatkom, na základe ktorých sa právny predchodca žalobcu zaviazal aktivovať a poskytovať v týchto zmluvách špecifikované služby B. J. X. (J.), B. J., B. E. a ostatné súvisiace služby v súvislosti s aktiváciou, zriadením pripojenia, poskytovaním a používaním hlasových služieb, internetových a iných služieb prostredníctvom telefónnych čísel XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX priradeného k SIM kartám a prostredníctvom koncových zariadení v sieti právneho predchodcu žalobcu a v sieti Internet, žalovaný sa zaviazal riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce z týchto zmlúv a v prípade porušenia povinností uhradiť zmluvné pokuty, vo výške 1086,91 € (497,91 € + 589 €), právny predchodca žalobcu žalovanému vystavil za poskytnuté služby doklady č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorých bolo aj vyúčtovanie splátok ceny koncového zariadenia (15,42 € + 24,17 €), a pretože dôvodu porušenia povinností žalovaného - neuhradenie ceny riadne a včas za poskytnuté služby, došlo k predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu, žalovaný bol povinný právnomu predchodcovi žalobcu uhradiť zmluvné pokuty, c) že neoddeliteľnou súčasťou tohto zmluvného vzťahu boli Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete právneho predchodcu žalobcu (ďalej len „všeobecné podmienky“) v spojení s Cenníkom pre poskytovanie služieb právneho predchodcu žalobcu, ktoré sa právny predchodca žalobcu a žalovaný zaviazali dodržiavať, ktoré boli vydané v súlade s § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, a podčiarkol, že žalovaný v zmysle § 151 ods. 1 CSP tieto skutkové tvrdenia nepoprel. Podstata nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie spočíva podľa žalobcu „v nepodloženom a neodôvodnenom zamietnutí žalobného nároku pri neexistujúcej a neuvedenej právnej úprave, nesprávnom právnom posúdení zmluvného vzťahu, uzatvoreného medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným, v porušení ustanovení o skutkových tvrdeniach strán, o nespornom tvrdení žalobcu, o zjavne nedôvodnej žalobe, o neúplnom podaní, a v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“. V tejto súvislosti žalobca poukázom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo V 23/2003, sp. zn. 6Cdo/36/2012, sp. zn. 10Sžso/15/2016, § 261 ods. 1, 8 Obchodného zákonníka žalobca tvrdil, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom obchodnoprávnym, nie spotrebiteľským, pretože v posudzovanej zmluve je žalovaný označený ako P. X., IČO 45653976, so sídlom podnikania L. B. XXX/XX, XXXXX U., číslo živnostenského registra XXX-XXXXX, a záver súdu, že posudzovaná zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, označil za nesprávny, nemajúci podklad vo vykonanom dokazovaní, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne právne vec posúdil a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, lebo nevysvetlil ako a prečo aplikoval § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka na zmluvný nárok uzatvorený podľa § 261 odsek 1 Obchodného zákonníka. Dodal, že ak žalovaný ako podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 11.10.2014, zánik živnostenského oprávnenia sa na označení žalovaného prejaví len vypustením dodatku k jeho menu a priezvisku. Žalobca tiež tvrdil, že rozhodnutie súdu je pre žalobcu nepredvídateľné, pretože súd nevyzval žalobcu na doplnenie alebo opravu podania, čím porušil svoju povinnosť § 129 CSP, kedy pri jeho dodržaní by žalobca získal možnosť reagovať na úvahu súdu o tom, že súd uzatvorený zmluvný vzťah medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným považuje za spotrebiteľský a k tomu by sa mohol

vyjadriť. Súdu prvej inštancie žalobca vytkol i to, že nedodržel postup podľa § 138 CSP v neprospech žalobcu, kedy pri jeho dodržaní by žalobca získal možnosť reagovať na úvahu súdu o tom, že súd za cenu za službu nepovažuje to, čo za cenu za službu považoval žalobca a k tomu by sa mohol vyjadriť. Podčiarkol, že pokiaľ žalobca na späťvzatie žaloby súdom vyzvaný nebol, súd nemal za to, že žaloba je zjavne nedôvodná. Poukazom na čl. 2 ods. 1 až 3, § 220 odsek 1 CSP, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. III. ÚS 119/03, III. ÚS 311/07, I. ÚS 108/07, II. ÚS 410/06, III. ÚS 311/07, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04, II. ÚS 251/04, I. ÚS 243/07, IV. ÚS 296/09), rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 2Cdo 238/2008, 8Sžo/191/2010, 2MCdo 7/2009, 2Cdo 170/2005, 7Cdo 136/2013) napokon žalobca namietol, že rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, ak súd opomenul najmä ustanovenia § 151 odsek 1, § 129, § 138, § 297 písm. b) CSP, v odôvodnení reagoval len na prvý žalobný dôvod a „nepreskúmal komplexne žalobcove procesné i hmotné námietky“

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolaním nebol napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.330,54 €, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 135,58 € od 4.3.2014 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 95,98 € od 1.4.2014 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 100,97 € od 6.5.2014 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 115,78 € od 4.6.2014 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 95,98 € od 4.7.2014 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 113,38 € od 5.8.2014 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 672,87 € od 4.9.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP) a rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Po preskúmaní obsahu spisu a napadnutej časti rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom uplatnené odvolacie dôvody nie sú v posudzovanom spore naplnené. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé privediť pre neho priaznivé rozhodnutie. Odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku vo vzťahu k odvolateľovi.

12. Odvolací súd konštatuje, že napadnutej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývajú, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192, 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávacom spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný spor a z ktorých vyvodil svoje skutkové a právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Záver o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti súd odôvodnil dostatočne presvedčivo, zhodnotil všetky v spore predložené dôkazy, uviedol, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a z akých právnych noriem pri rozhodnutí vychádzal, pričom žalobcovi (ako aj žalovanému) vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje procesné práva. Neboli zistené ani iné vady v zmysle § 365 ods. 1

písm. a), b) a c) CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie v spore, ku ktorým odvolací súd je povinný prihliadať z úradnej povinnosti.

13. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Vzhľadom na uvedené odvolací súd len pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva nasledovné:

14. V prvom rade odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú odvolateľovu námietku tvrdenej nepreskúmateľnosti, resp. nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, ktorej dôvodnosť by z podstaty veci bránila prieskumu napadnutej časti rozsudku z hľadiska ďalších relevantných odvolacích námietok žalobcu.

15. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva dostatočne vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil a vysporiadal sa s každou jednotlivou relevantnou argumentáciou strán sporu, pričom vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je súd koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, a jeho argumenty podporujú záver, že nárok žalobcu je v časti jeho nároku na zmluvnú pokutu nedôvodný, čo aj judikoval vo výrokovej časti rozhodnutia. Odvolací súd konštatuje, že preskúmané rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Súd v konečnom rozhodnutí správne vychádzal z obsahu žaloby, skutkových tvrdení žalobcu v žalobe a listinných dôkazov predložených žalobcom.

17. Pretože žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva (§ 131 CSP) a v žalobe je žalobca povinný okrem všeobecných náležitostí podania uviesť označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh (§ 132 ods. 1 CSP), pričom opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP), nemožno ako opodstatnenú vyhodnotiť námietku žalobcu, že súd v rozsudku neodôvodnil, prečo neposudzoval vzťah medzi sporovými stranami založený označenou zmluvou o poskytovaní verejných služieb a Dodatkom zmluvy o poskytovaní verejných služieb medzi právnym predchodcom žalobcu Slovak Telekom, a.s. a žalovaným zo dňa 2.12.2013, ako vzťah obchodnoprávny, ale spotrebiteľský, ak pritom vo svojom odvolaní poukazoval jedine na fakt, že v posudzovanej zmluve je žalovaný označený ako P. X., C. XXXXXXXX, F. F.Y. P. L. B. XXX/XX, XXXXX U., číslo živnostenského registra XXX-XXXXX, a z obsahu žaloby a súdneho spisu jednoznačne plynie, že žalobca v tomto smere žiadne skutkové tvrdenie nepredniesol ani vo svojej žalobe a ani v priebehu sporu na súde prvej inštancie nikdy netvrdil, že využívanie služieb, ktoré boli poskytované žalovanému sa týkalo jeho podnikateľskej činnosti, a svojej účasti na súdnom pojednávaní dňa 19.9.2018 sa sám vzdal, keď neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a zároveň žiadal na pojednávaní rozhodnúť.

18. Odvolací súd pripomína, že koncepcia odvolacieho konania v civilnom procese spočíva z tzv. neúplného apelačného systému. Znamená to, že právo odvolateľa, ale i protistrany použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštancie je obmedzené. V zmysle § 366 CSP odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je prípustná len za plnenia zákonom stanovených (novoty v odvolacom konaní). odvolacia argumentácia žalobcu, že žalovaný posudzovanú zmluvu uzatvoril ako podnikateľ, pričom ani vo svojom

odvolaní žalobca netvrdil, že využívanie služieb, ktoré boli poskytované žalovanému sa týkalo jeho podnikateľskej činnosti, predniesol žalobca až v odvolacom konaní, hoci tak bez akýchkoľvek obtiaží mohol urobiť pred súdom prvej inštancie, čo však neurobil a súd prvej inštancie preto správne vec posúdil a právne kvalifikoval.

19. Súdu nemožno vytnúť ani to, že nepostupoval podľa § 129 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V situácii, ak zo žaloby je bezpochyby zrejmé, že žalobca splnil svoju povinnosť uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňoval jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedzil predmet konania po skutkovej stránke, nemožno priznať relevanciu ani odvolacej námietke žalobcu, že súd nevyzval žalobcu na doplnenie alebo opravu podania, čím porušil svoju povinnosť § 129 CSP.

20. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že žalovaný sa s právnym názorom súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia súdu (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 188/06). Právo na spravodlivý súdny proces totiž neznamena právo na to, aby bola sporová strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04), nepatrí tam ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

21. V danom prípade súd prvej inštancie správne vychádzajúc z obsahu skutkových tvrdení žalobcu v žalobe a v priebehu sporu. náležite rešpektujúc ustanovenie § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, právny vzťah medzi stranami sporu vzniknutý na základe zmluvy o pripojení posudzoval ako vzťah spotrebiteľský, a to i vzhľadom na absenciu skutkového tvrdenia žalobcu, že využívanie služieb, ktoré boli poskytované žalovanému sa týkalo jeho podnikateľskej činnosti, ktoré takto ani nemohlo byť popreté žalovaným v zmysle § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. V okolnostiach súdnej veci preto neobstojí obrana žalobcu, ktorý vo svojom odvolaní tvrdil, že sa na posudzovaný zmluvný vzťah nevzťahuje režim ochrany spotrebiteľských práv. Súd prvej inštancie adekvátne uzavrel, že zmluva, ktorú strany uzavreli bola spotrebiteľskou formulárovou zmluvou, vopred koncipovanou žalobcom, bez možnosti žalovaného podstatným spôsobom meniť obsah a text uvedenej zmluvy (dodatku), náležite vyvodil, že v danom prípade zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, lebo žalobca opak nepreukázal, a správne uzavrel, že individuálne nedojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a z neplatnej zmluvnej podmienky žalobcovi právo na plnenie nevzniklo, primerane pritom odkazujúc i na súdnu prax v obdobných právnych veciach (zmluvných pokút) žalobcu, v ktorých už bola vyslovená neprijateľnosť zmluvnej pokuty aj v prípadoch, keď bola táto určená degresívne, od ktorej sa odvolací súd nemá dôvod v prejednávanej veci odchýliť. Odvolací súd nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva jej účelnosť, pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ napr. vo veci C-243/08, Pannon GSM Zrt. zo 4.6.2009, z ktorého vyplýva, že nekalá zmluvná podmienka nezaväzuje spotrebiteľa, že vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel a ak považuje takúto podmienku za nekalú, zdrží sa jej

uplatnenia, na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-240/98 až C-244/98 Océano Grupo Editorial SA, podľa ktorého vnútroštátny súd môže v konaní ex offio určiť, či je zmluvná podmienka nekalá, pričom táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil rozsudok v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, ako vecne správny.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 225 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalobca nebol so svojím odvolaním úspešný, preto nemá nárok na priznanie náhrady trov odvolacieho konania a úspešnému žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).